

Vechime

Lorena.craia

Timpu'-nvârte-n carusel
Peruzele în duel;
Noaptea nopților prelinge
O lumină, ce mă stinge.
Scriu cu alb din călimară
Cât îți sunt eu de amară;
Din creion și rumeguș,
Te împing pe rupeguș.
Patul stă ca o peluză
Și, cu perna la ecluză,
Își primește-n asternut
Raza lunii, cât un cnut.
„Suflete, faci pantomimă?
Nu știai că e o crimă
Să te spânzuri de gâtlej,
Colăcindu-te în vrej?”

Peruzele în duel
Pe sub pleoape stau cercel,
Eu, cu vocea prea bolândă,
Stau, secundă de secundă.

Noaptea nopților prelinge
Pe prichiciul ce învinge
Câte-o ramură de brad.
Stele curg și stele cad.

O lumină ce mă stinge
Se hlizește și m-atinge,
Mă trimite în iatac,
Pentru un taifas c-un drac.

Scriu cu alb din călimară
Cum pe mine mă omoară
Drumurile-n depărtări,
Cu tălpi fără încălțări.

„Cât îți sunt eu de amară
Tu să vii la mine, iară,
Să ne spovedim în taină,
Nimănu și fără haină.”

Din creion și rumeguș,

POEZII ONLINE

Trag o linie-arcuș;
De la pat până la prag,
Lunecă visul meu drag.

Te împing pe rupeguș -
Tu te plângi că e urcuș.
„Suflete, mai e puțin
Și ajungem la venin...”

Patul stă ca o peluză,
Luna se mușcă de buză;
Prin pereți, se țin de mâna
Umbrele de-o săptămână.

Și cu perna la ecluză,
Dăinuiesc aşa, confuză,
Și mă-ntreb, și nu mă-ntreb
Când ai devenit pohreb.

Își primește-n asternut
Graiul cucuvelei, mut,
Sufletul, care nu tace
Și în piept, morman, îmi zace.

Raza lunii, cât un cnut,
Bate-n dorul necusut
Și se-ncumetă pervazul
Să-mi primească tot necazul.

„Suflete, faci pantomimă?
Nu-nțelegi nici o centimă!
Suflete, să stai afară,
Cu alai și cu fanfară!

Nu știai că este-o crimă
Să te uiți cum îmi sublimă
Și corvoada, și dorința,
Și pacea, și suferința?

Să te spânzuri de gâtlej
Și să nu îmi dai prilej
Să-ți usuc săgetătura
Și să-ți vitregesc statura!”

Colăcindu-te în vrej,
Gândurile-mi faci vârtej;
Mi le bag într-un sertar,
Să devină clopotar.

POEZII ONLINE

„Colăcindu-te în vrej,
Să te spânzuri de gâtlej...
Nu știai că este-o crimă?
Suflete, faci pantomimă?”
Raza lunii, cât un cnut,
Se primește-n aşternut
Și cu perna la ecluză,
Patul stă ca o peluză.
Te împing pe rupeguș,
Din creion și rumeguș;
Cât îți sunt eu de amară,
Scriu cu alb din călimară.
O lumină, ce mă stingă,
Noaptea nopților prelinge;
Peruzele, în duel,
Timpu'-nvârt în carusel.

23 mai 2016, Constanța